ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Αὐγούστου **1940** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **252**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

Α. Ν. 2499. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ταχυδρομικῶν ὑπηρεσιῶν διατάξεων. 1

Α. Ν. 2500. Περὶ παρατάσεως τοῦ ἐνοικιοστασίου ἐπὶ καταστημάτων κλπ. 2

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2499. 1940

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ταχυδρομικῶν ὑπηρεσιῶν διατάξεων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Τὰ τέλη ἀποστολῆς ταχ. δεμάτων ὁρίζονται μέχρι βάρους 3 χιλιογράμμων ὁμοιομόρφως ὡς ἑξῆς :

Μέχρι βάρους 1 χιλιογρ. δραχ. 12.

Ἄνω τοῦ 1 χιλιογρ. καὶ μέχρι 3 χιλιογρ. δραχμ. 20.

Διὰ τὰ δέματα βάρους πλέον τῶν 3 χιλιογράμμων ὁρίζονται εἰς τρεῖς κατηγορίας ἀνταποκρινομένας εἰς τρεῖς ζώνας ἀποστάσεων ὡς ἑξῆς :

	Α΄ Ζώνη μέχρι 220 χιλιομ.	Β΄ Ζώνη ἄνω τῶν 220 χιλ. & μέχρι 600 χιλιομ.	Γ΄ Ζώνη ἄνω 600 χιλ
Ἄνω τῶν 3 χιλ. & μέχρι 5 χιλ.	δρ. 25	δρ. 30	40
» » 5 » » » 7 »	» 35	» 45	60
» » 7 » » » 10 »	» 50	» 60	80
» » 10 » » » 12 »	» 60	» 70	90
» » 12 » » » 15 »	» 70	» 85	110

Αἱ ἀποστάσεις νοοῦνται κατὰ προσέγγισιν μεταξὺ τῶν πρωτευουσῶν τῶν Νομῶν διὰ τῶν ἐν χρήσει μέσων συγκοινωνίας, ἰσχύουσιν δὲ δι' ἅπαντα τὰ ταχ. γραφεῖα τοῦ αὐτοῦ Νομοῦ ἐν σχέσει πρὸς ἅπαντα τὰ Ταχ. Γραφεῖα ἑτέρου Νομοῦ. Ἐξαιρετικῶς εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις συγκοινωνιῶν ἐπιτρέπεται ὅπως αἱ ἀποστάσεις λογίζωνται καὶ μεταξὺ πρωτευουσῶν ἐπαρχιῶν. Αἱ ζῶναι πρὸς ὑπολογισμὸν τῶν τελῶν καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας (ΤΤΤ).

2. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1676)1939 ἐπιβαλλόμενον ἐπὶ τῶν ταχ δεμάτων 50λέπτον τέλος φυλατικοῦ προσωπικοῦ ΤΤΤ. περιλαμβάνεται εἰς τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ὁριζόμενα τέλη, εἰσπραττόμενον εἰς κοινὸν γραμματόσημον. Εἰς τὸν οἰκεῖον λογαριασμὸν Προνοίας Φυλατικοῦ Προσωπικοῦ ΤΤΤ. ἀποδίδεται ἀνάλογον ποσὸν κατ' ἔτος, βάσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀποσταλέντων δεμάτων, ἐγγραφομένης πρὸς τοῦτο ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σχετικῆς πιστώσεως.

3. Εἰς τὰς ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ κατηγορίας βάρους τῶν 3, 5, 7, 10, 12 καὶ 15 χιλιογράμμων ἐπιτρέπεται ἀνοχὴ εἰς τὴν τιμολόγησιν μέχρις 100 γραμμαρίων μὴ ὑπολογιζομένη πρὸς εἴσπραξιν τέλους ἀνωτέρας κατηγορίας.

4. Διὰ τὰ ἐντὸς τῆς τοπικῆς ἀκτῖνος ἀστικῆς διανομῆς, ὁριζομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας, διαμειβόμενα δέματα τὰ τέλη ἀποστολῆς ὁρίζονται εἰς τὸ 1)2 τῶν τελῶν τῆς παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ προκειμένου περὶ δεμάτων πλέον τῶν 3 χιλιογράμμων εἰς τὸ 1)2 τῶν τελῶν τῆς α΄ ζώνης.

5. Τὸ βάρος τῶν δεμάτων ὁρίζεται κατ' ἀνώτατον ὅριον εἰς χιλιόγραμμα 15. Ἡ διαμοιβὴ δεμάτων ἄνω τῶν 12 χιλιογράμμων ἐνεργεῖται μεταξὺ τῶν Ταχυδρομείων καὶ ὡρ. Κεντρικῶν ΤΤΤ. Γραφείων, ἐπιτρέπεται δὲ καὶ μεταξὺ ἑτέρων ΤΤΤ γραφείων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας.

6. Αἱ διαστάσεις τῶν δεμάτων ὁρίζονται κατ' ἀνώτατον ὅριον εἰς 0,65 μ. κατὰ μῆκος 0,45 κατὰ πλάτος καὶ 0,45 κάθ' ὕψος, προκειμένου δὲ περὶ τῶν κυλινδρικῶς συνεσκευασμένων εἰς 1,25 μ. κατὰ μῆκος καὶ 0,30 μ. κατὰ διάμετρον.

Ἐξαιρετικῶς δέματα διαμειβόμενα μεταξὺ γραφείων ἐξυπηρετουμένων σιδηροδρομικῶς, ἀτμοπλοϊκῶς ἢ δι' αὐτοκινήτου δύνανται νὰ ὑπερβοῦν τὰς ἀνωτέρω διαστάσεις καὶ μέχρις 0,85 μ. κατὰ μῆκος καὶ 0,50 μ. κατὰ πλάτος καὶ ὕψος ἢ μέχρις 1,25 μ. κατὰ μῆκος, ὑπὸ τὸν ὅρον τὸ ἄθροισμα τοῦ μήκους καὶ τῆς μεγαλυτέρας περιμέτρου, λαμβανομένης οὐχὶ πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ μήκους νὰ μὴ εἶναι ἀνώτερον τῶν 2,70 μ. ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὰ τέλη ἀποστολῆς, περὶ ὧν ἡ παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, προσαυξάνονται κατὰ 20 ο)ο.

7. Διὰ τὰς κατωτέρω κατονομαζομένας εἰδικὰς ὑπηρεσίας ταχ. δεμάτων εἰσπράττονται πρόσθετα ταχ. τέλη ὡς ἕπεται :

α) Κατ' οἶκον ἐπίδοσις ταχ. δέματος δραχμ. 5 κατὰ δέμα βάρους ἄνω τοῦ 1 χιλιογρ. καὶ μέχρι 5 χιλιογρ. καὶ δραχ. 10 κατὰ δέμα βάρους ἄνω 5 χιλιογράμ.

Δέματα μέχρι βάρους 1 χιλιογρ. ἐπιβίβονται κατ' οἶκον ἄνευ εἰσπράξεως προσθέτου τέλους. Ὁμοίως ἡ παραλαβὴ καὶ ἐπίδοσις τοιούτων δεμάτων ἐνεργεῖται καὶ παρ' ἐφίπποις ἀγροτικῶν διανομέων ἄνευ καταβολῆς προσθέτου τέλους.

β) Ἐπείγουσα διαβίβασις δέματος δραχ. 10 κατὰ δέμα

μέχρι βάρους 5 χιλιογρ. καὶ δρχ. 20 κατὰ δέμα βάρους ἄνω τῶν 5 χιλιογράμμων.

γ) Ἐκ νέου ἀποστολὴ δραχ. 10 κατὰ δέμα μέχρι βάρους 3 χιλιογρ. δραχ. 20 μέχρι βάρους 5 χιλιογρ., δραχ. 30 μέχρι βάρους 10 χιλιογρ. καὶ δραχ. 40 ἄνω τῶν 10 χιλιογράμμων

Ἡ ἐν τῇ παραγρ. 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀνοχὴ ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ εἰς τὰ ὑπὸ στοιχεῖα α, β καὶ γ τοῦ παρόντος ἄρθρου πρόσθετα τέλη.

8. Διὰ Β. Δ. ἐκδιδομένου προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργῶν ἐπιτρέπεται ἡ τροποποίησις τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ καθοριζομένων τελῶν ἀποστολῆς, τῶν ζωνῶν καὶ ἀποστάσεων τῶν εἰδικῶν τελῶν τῶν ὁρίων βάρους καὶ διαστάσεων ὡς καὶ παντὸς ἑτέρου σχετικοῦ πρὸς τὰ δέματα ταχ. τέλους. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας ἐπιτρέπεται ὁ καθορισμὸς τῶν ὅρων παραδοχῆς καὶ διαχειρίσεως ἐν γένει τῶν ταχυδρομ. δεμάτων.

9. Ἡ χρονολογία ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῶν παραγρ. 1—7 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁρισθήσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς τὰς προβλεπομένας ἐν τῇ παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Νόμου 496)1914 «περὶ ταχ. δεμάτων» περιπτώσεις προστίθεται καὶ ἡ τῆς αὐξήσεως τοῦ ποσοῦ τῆς ἀντικαταβολῆς.

2. Ἡ ἀποστολὴ τῶν εἰσπραττομένων ποσῶν ἀντικαταβολῆς ἐπιτρέπεται καὶ δι' ἑτέρου τρόπου, πλὴν τῶν ταχ. ἐπιταγῶν, καθορισθησομένου διὰ Β. Δ. ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Νόμου 496 τοῦ ἔτους 1914, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. 4521 τοῦ ἔτους 1930, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

Ἐὰν ἐντὸς ταχ. δέματος εὑρεθῇ ἐπιστολὴ ἢ σημείωσις ἐπέχουσα θέσιν ἐνεστώσης καὶ προσωπικῆς ἀλληλογραφίας, ἐπιβάλλεται πρόστιμον ἴσον πρὸς τὸ τριπλάσιον τοῦ τέλους ἁπλῆς συνήθους ἐπιστολῆς, παρακωλυομένης τῆς ἐπιδόσεως τοῦ δέματος, πρὸ τῆς καταβολῆς τοῦ προστίμου. Ἐν ὑποτροπῇ ὡς καὶ ἐν περιπτώσει ἐγκλείσεως πλειόνων ἐπιστολῶν ἀπευθυνομένων πρὸς διάφορα πρόσωπα, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 4581 τοῦ ἔτους 1930 «περὶ ταχ. ἀνταποκρίσεως».

Ἐὰν ἐντὸς δέματος ἄνευ δεδηλωμένης ἀξίας εὑρεθῶσι χρήματα αὐτούσια ἐπιβάλλεται πρόστιμον ἴσον πρὸς τὸ διπλάσιον τοῦ τέλους ταχ. ἐπιταγῆς ἴσου ποσοῦ».

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν. 496 τοῦ ἔτους 1914, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 2009 τοῦ ἔτους 1920 καὶ διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 4521 τοῦ ἔτους 1930, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη διὰ τὰ ἄνευ δεδηλωμένης ἀξίας δέματα δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ :

α) Τὰς δραχ. ἑκατὸν διὰ δέματα μέχρι βάρους 1 χιλιογράμμου.

β) Τὰς δραχ. τριακοσίας διὰ δέματα βάρους ἄνω τοῦ 1 καὶ μέχρι 5 χιλιογράμμων.

γ) Τὰς δραχμὰς τετρακοσίας διὰ δέματα βάρους ἄνω τῶν 5 καὶ μέχρι 10 χιλιογράμμων.

δ) Τὰς δραχμ. πεντακοσίας διὰ δέματα βάρους ἄνω τῶν 10 καὶ μέχρι 15 χιλιογράμμων.

Διὰ τὰ μετὰ δεδηλωμένης ἀξίας δέματα ἡ ἀποζημίωσις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῆς δηλωθείσης ἀξίας».

2. Ἡ κατὰ τὴν παράγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Νόμου ἐπιτρεπομένη ἀνοχὴ βάρους εἰς τὴν τιμολόγησιν δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, ὡς πρὸς τὸν ὑπολογισμὸν τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀποζημιώσεων.

3. Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἀπὸ 28-5-1923 Ν. Δ. «περὶ μεταφορᾶς τῶν ταχυδρομείων διὰ τῶν ἀτμοπλοίων» καταλογιζομένη πραγματικὴ ἀξία τοῦ περιεχομένου ταχ. δέματος καταβάλλεται εἰς τὸν δικαιοῦχον ὡς ἀποζημίωσις.

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ εἰσαγωγὴ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ διὰ τῆς ταχ. ὁδοῦ ἐμπορευμάτων καὶ ἐν γένει εἰδῶν ὑποκειμένων εἰς εἰσαγωγικοὺς δασμοὺς ἐπιτρέπεται ὑπὸ τύπον ταχ. δεμάτων καὶ μικροδεμάτων ἐν ἰδίαις ταχυδρομικαῖς ἀποστολαῖς.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ 1 ὁριζομένων ἐπιτρέπεται ἡ εἰσαγωγὴ ὑποκειμένων εἰς εἰσαγωγικοὺς δασμοὺς εἰδῶν καὶ δι' ἑτέρων ἀντικειμένων τοῦ ἐπιστολικοῦ ταχυδρομείου ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ διπλασίου τῶν κεκανονισμένων εἰσαγωγικῶν δασμῶν, ὡς καὶ τῶν ἐπὶ τῶν μικροδεμάτων εἰσπραττομένων ταχ. τελῶν. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνίας ἐπιτρέπεται ὅπως ἐπιβάλλωνται ἑκάστοτε εἰδικοὶ ὅροι καὶ περιορισμοὶ ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἐν λόγῳ εἰδῶν. Πρόσθετοι δασμοὶ δὲν καταβάλλονται ἐπὶ τῶν τελωνησίμων βιβλίων καὶ ἐντύπων ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων ἀλληλογραφίας τῶν περιεχόντων ἰνσουλίνην, ὀρροὺς, δαμαλίδα ὡς καὶ φάρμακα ἐν γένει προσωπικῆς χρήσεως, οὐχὶ δὲ πρὸς ἐμπορίαν.

Ἐπὶ μικροδεμάτων μὴ ἐγκλειομένων ἐν ἰδίαις ταχ. ἀποστολαῖς καταβάλλεται εἰσαγωγικὸς δασμὸς προσηυξημένος κατὰ 20 ο)ο ἀντὶ τοῦ διπλασίου τοιούτου.

3. Αἱ ἀποστολαὶ περὶ ὧν αἱ προηγούμεναι 1 καὶ 2 παράγραφοι ἀπαλλάσσονται παντὸς τέλους χαρτοσήμου ἐπὶ τῇ ἐκτελέσει τῶν τελωνειακῶν διατυπώσεων. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ τελωνισμοῦ καὶ τῆς διαχειρίσεως ἐν γένει τῶν ἀποστολῶν τούτων δύνανται νὰ καθορίζωνται ἑκάστοτε διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργῶν δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καθορίζονται ἑκάστοτε αἱ τελωνειακαὶ διατυπώσεις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τῶν ἀποστολῶν τούτων καὶ ἐπὶ τῆς διαμετακομίσεως αὐτῶν διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ Νόμου 6243 τοῦ ἔτους 1934 καταργοῦνται.

Ἄρθρον 6

Διὰ Β. Δ. ἐκδιδομένου προτάσει τῶν ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ὅπως τὰ ἐπὶ τῶν ἐπιδιδομένων ἐξωτερικῶν ταχ. δεμάτων καὶ μικροδεμάτων ταχ. τέλη καὶ δικαιώματα εἰσπράττωνται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει παρ' ὡρισμένων Γραφείων εἰς μετρητὰ καὶ εἰσάγωνται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ὡς ταχ. ἔσοδον.

Ἄρθρον 7.

1. Ἡ λειτουργία ἰδιωτικῶν καταστημάτων συσκευασίας ταχ. δεμάτων καὶ ἡ ἐν γένει κατ' ἐπάγγελμα συσκευασία τοιούτων δεμάτων ἐπιτρέπεται κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς τῆς Κυβερνήσεως καθορίζονται αἱ προϋποθέσεις χορηγήσεως τῆς ἀδείας, τὰ τῆς ἀμοιβῆς καὶ οἱ γενικοὶ ὅροι ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τούτου.

3. Οἱ ἄνευ τῆς ἀναφερομένης ἐν τῇ παραγράφῳ 1 ἀδείας συσκευάζοντες κατ' ἐπάγγελμα ταχ. δέματα τιμωροῦνται διὰ προστίμου δραχμῶν 100 μέχρι δραχ. 10000 ἐπιβαλλομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας. Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν ὅρων τῆς ἐν τῇ παραγράφῳ 2 προβλεπομένης κοινῆς ἀποφάσεως ἐπιβάλλεται πρόστιμον δραχ. 50 μέχρι δρχ. 1000 δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγ-

κοινωνίας, ἐν ὑποτροπῇ δὲ ἀνακαλεῖται ἡ χορηγηθεῖσα ἄδεια ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος.

Ἄρθρον 8.

Τὰ ἐδάφια 6 καὶ 7 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 18)9)1926 Ν. Δ. «περὶ ἐπιταγῶν» κυρωθέντος διὰ τοῦ Ν. 3500 ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς : «Ἡ ἐξόφλησις τῶν πρὸς ἀγραμματους ἐπιταγῶν ἢ ἀδυνατοῦντας νὰ ὑπογράψωσιν ἐνεργεῖται μέχρι ποσοῦ 2.000 δραχμῶν ἐπὶ παρουσίᾳ δύο ἀξιοχρέων μαρτύρων ὑπογραφόντων καὶ ἀλληλεγγύως ὑπευθύνων, πέραν δὲ τοῦ ποσοῦ τούτου διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως ἐξοφλήσεως».

Ἄρθρον 9.

1. Ἡ ὑπὸ τῶν Διεθνῶν ἢ ἰδιαιτέρων Ταχ. Συμβάσεων καὶ Συμφωνιῶν οὐχὶ παγίως ἀλλὰ κατὰ κυμαινόμενον τρόπον προβλεπόμενοι ὅροι παραδοχῆς ταχ. ἀντικειμένων ἐν γένει καὶ τὰ ἰσοδύναμα τῶν ἐν αὐταῖς προβλεπομένων ταχ. τελῶν καὶ δικαιωμάτων διὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι ἐφαρμογήν των ὁρίζονται ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεων τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργῶν δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Κατ' ἐξαίρεσιν ἡ τιμὴ τῆς δραχμῆς ἐν σχέσει πρὸς τὸ χρυσοῦν φράγκον διὰ τὰς δηλουμένας ἀξίας καὶ διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν τελῶν ἀποστολῆς τῶν δεμάτων καὶ τὸν καθορισμὸν τῶν ἀεροπορικῶν ταχ. τελῶν ὁρίζεται ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

2. Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν ταχ. ὑπηρεσίαν ὅπως συμμετέχῃ εἰς ἐμπορικὰς ἐκθέσεις τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ δι' ἐκθέσεως καὶ πωλήσεως εἰς τὸ κοινὸν καὶ εἰς τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἀξίαν σειρῶν ἐκ τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ γραμματοσήμων τοῦ Κράτους.

Ἡ πώλησις τῶν ἐνσήμων τούτων ἀνατίθεται εἰς ὑποδεικνυόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑφυπουργείου Τύπου καὶ Τουρισμοῦ ὑπάλληλον αὐτοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον χορηγεῖται παγία προκαταβολὴ εἰς ἔνσημα.

Τὸ ποσὸν τῆς παγίας ταύτης προκαταβολῆς, ἡ εἰς ξένον νόμισμα εἰσπρακτέα ἀξία ἑκάστης σειρᾶς ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια καθορίζεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Συγκοινωνίας, Οἰκονομικῶν καὶ Τύπου καὶ Τουρισμοῦ.

Πρὸς κάλυψιν τῶν ἐκ τῆς συμμετοχῆς ταύτης προκυπτουσῶν δαπανῶν ἐξουσιοδοτεῖται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας ὅπως ἐκ τῆς εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἀναγραφομένης πιστώσεως πρὸς κατασκευὴν ταχ. ἐνσήμων διαθέτῃ ποσὸν μὴ ὑπερβαῖνον τὰς τριάκοντα χιλιάδας δραχμὰς ἐτησίως.

Ἄρθρον 10.

1. Πρὸς διάδοσιν τοῦ ἐσωτερικοῦ φιλοτελισμοῦ ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας ὅπως δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ ἀπονέμῃ ἐτησίως δωρεὰν εἰς τὰ ἐκ μαθητῶν καὶ μαθητριῶν γυμνασίου ἀριστεύοντα μέλη τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας μέχρι τρισχιλίων σειρῶν, δεόντως ἐσφραγισμένων, ἐκ τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ γραμματοσήμων τοῦ Κράτους.

2. Ὁμοίως ἐπιτρέπεται εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργόν, ὅπως δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ ἀπονέμῃ κατ' ἔτος εἰς τοὺς ἐκ τῶν μαθητῶν ἢ μαθητριῶν τοῦ γυμνασίου ἢ ἄλλων ἰσοτίμων σχολῶν διακρινομένους διὰ τὸν καταρτισμὸν ἀρτιωτέρας συλλογῆς γραμματοσήμων, ἔπαθλα, ἀθλοθετούμενα ὑπὸ τοῦ Κράτους ἢ ἄλλων Ὀργανώσεων.

3. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐξουσιοδοτεῖται ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς ὅπως ἐκ τῆς εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἀναγραφομένης πιστώσεως διὰ τὴν κατασκευὴν ταχ. ἐνσήμων διαθέτῃ κατ' ἔτος ποσὸν μὴ ὑπερβαῖνον τὰς τριάκοντα χιλιάδας δραχμῶν.

4. Αἱ παράγραφοι 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α. Ν. 1814)1939 καταργοῦνται.

Ἄρθρον 11.

Ἡ διαχείρισις τῆς παγίας προκαταβολῆς ἐνσήμων Νομικῶν Προσώπων καθὼς καὶ τῶν γραμματοσήμων Φυματικῶν ΤΤΤ. ὑπαλλήλων ὡς καὶ τῶν πάσης φύσεως ταχυδρομικῶν ἐνσήμων, ἢ ἄλλων ἀντικειμένων, ὧν ἡ πώλησις ἔχει ἀνατεθῇ εἰς τὴν Ταχυδρομικὴν Ὑπηρεσίαν ὑπὸ τρίτων, ἀνατίθεται παρὰ ταῖς Περιφερειακαῖς ΤΤΤ Διευθύνσεσιν εἰς ἴδιον διαχειριστὴν ἐπὶ βαθμῷ τηλεγραφητοῦ γ΄ μέχρι τηλεγραφητοῦ α΄ τάξεως.

Οὗτος ὑποχρεοῦται εἰς τὴν κατάθεσιν χρηματικῆς ἐγγυήσεως δραχμῶν 1.500 κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 72 τοῦ νόμου 3811)1929.

Ἄρθρον 12.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας δύναται νὰ ὁρίζεται βοηθὸς τοῦ διαχειριστοῦ τῆς παγίας προκαταβολῆς ταχ. ἐνσήμων τοῦ Κεντρικοῦ Ταχυδρομείου Ἀθηνῶν ἐπὶ βαθμῷ τηλεγραφητοῦ β' ἢ α' τάξεως.

Εἰς τὸν βοηθὸν διαχειριστοῦ δύναται ν' ἀνατίθεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας μέρος τῆς διαχειρίσεως τῆς παγίας προκαταβολῆς ἐνσήμων τοῦ Κεντρικοῦ Ταχ. Ἀθηνῶν.

Ὁ βοηθὸς διαχειριστὴς ὑποχρεοῦται εἰς τὴν κατάθεσιν χρηματικῆς ἐγγυήσεως 2000 δραχμῶν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 72 τοῦ νόμου 3811)1929.

Τὸν διαχειριστὴν ἐνσήμων τοῦ Κεντρικοῦ Ταχυδρομείου Ἀθηνῶν ἀπουσιάζοντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ βοηθὸς αὐτοῦ.

Ἐν Τατοΐῳ τῇ 14 Αὐγούστου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, ΗΛ. ΚΡΙΜΠΑΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Ν. ΣΠΕΝΤΖΑΣ, Σ. ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ. ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Α. ΤΖΙΦΟΣ, Μ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ε. ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Αὐγούστου 1940.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(2)

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2500. 1940

Περὶ παρατάσεως τοῦ ἐνοικιοστασίου ἐπὶ καταστημάτων κλπ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Πᾶς μισθωτὴς ἢ ὑπομισθωτὴς καταστήματος παραμένων μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1940 ἐν τῇ χρήσει τοῦ μισθίου καταστήματος δυνάμει τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ «περὶ παρατάσεως τοῦ ἐνοικιοστασίου ἐπὶ καταστημάτων κλπ.» ὑπ' ἀριθ. 1920 τῆς 31)31 Αὐγούστου 1939 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου δικαιώματος παρατάσεως ὡς καὶ πᾶς μισθωτὴς ἢ ὑπομισθωτὴς καταστήματος οὗ ἡ συμβατικὴ διάρκεια τῆς μισθώσεως συναφθείσης μέχρι τῆς 20 Αὐγούστου 1936 διὰ χρονικὸν διάστημα ἑνὸς τοὐλάχιστον μηνὸς λήγει τὸ πρῶτον τὴν 30 Σε-

πτεμβρίου 1940 ἢ καὶ βραδύτερον ἀλλὰ πρὸ τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου 1941 δικαιοῦται νὰ ἐξακολουθήσῃ ποιούμενος τὴν αὐτὴν καὶ μέχρι τοῦδε χρῆσιν τοῦ μισθίου μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 1941 ἐπὶ καταβολῇ μηνιαίου μισθώματος ἴσου πρὸς τὸ κατὰ Σεπτέμβριον 1940 καταβλητέον, ὡς τοῦτο ἐκανονίσθη δυνάμει τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθ. 1930 τῆς 31) 31-8-39 διὰ τὴν πρώτην τῶν ὡς ἄνω κατηγοριῶν μισθωτῶν, ἢ ὡς ὁρίζεται τοῦτο διὰ τῆς μισθωτικῆς συμβάσεως διὰ τὴν δευτέραν τούτων καὶ ἐπὶ τοῖς λοιποῖς ὅροις τῆς μέχρι τοῦδε ἰσχυούσης μισθωτικῆς σχέσεως παρατεινομένης ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀναγκαστικῶς διὰ τὸν ἐκμισθωτὴν μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 1941 ἐπὶ παροχῇ ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ τῶν αὐτῶν ἢ ἀναλόγων ἐγγυήσεων.

Ἐφ' ὅσον ὅμως ἐκμισθωταὶ τυγχάνουσιν, ἐν αἷς πόλεσιν ἰσχύει τὸ ἐνοικιοστάσιον, τὸ Πανεπιστήμιον ἢ φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα (Νοσοκομεῖα, Γηροκομεῖα, Ὀρφανοτροφεῖα κλπ.) τὸ κατὰ Σεπτέμβριον 1940 καταβαλλόμενον μίσθωμα αὐξάνεται κατὰ 10 ο/ο.

Ἄρθρον 2.

1. Πᾶσα ὑπομίσθωσις εἴτε ὁλικὴ εἴτε μερική, συναπτομένη μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ἀναγκαστικοῦ Νόμου, δέον νὰ γίνηται, τῇ εἰδικῇ ἐγγράφῳ συναινέσει τοῦ ἀρχικοῦ ἐκμισθωτοῦ, ἄλλως δὲν ἰσχύει τὸ ὡς ἄνω δικαίωμα παρατάσεως, ὑπόκεινται δὲ ὅ τε ὑπομισθωτὴς καὶ ὁ μισθωτὴς εἰς ἔξωσιν.

2. Πρὸς ὑπομίσθωσιν ἐξομοιοῦται καὶ πᾶσα ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ ἐφ' οἱᾳδήποτε αἰτίᾳ, ὁλικὴ ἢ μερικὴ παραχώρησις τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου.

Ἄρθρον 3.

1. Μισθωτὴς μὴ στέργων τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 παράτασιν τῆς μισθώσεως ὑποχρεοῦται ὅπως ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος κοινοποιήσῃ σχετικὴν περὶ τούτου δήλωσιν πρὸς τὸν ἐκμισθωτὴν καὶ παραδώσῃ τούτῳ τὸ μίσθιον μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1940. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐμπροθέσμου τοιαύτης δηλώσεως τεκμαίρεται ὅτι ἀσκεῖ τὸ κατὰ ἄρθρον 1 δικαίωμα παρατάσεως τῆς μισθώσεως, ἐξακολουθούσης κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος καὶ τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1268 μέχρι 30-9-1941.

2. Ἐπὶ μισθώσεων, ὧν ἡ λῆξις συμπίπτει εἰς χρόνον μεταγενέστερον τῆς 1-10-40 ἡ κατὰ τὰ ἄνω δήλωσις πρέπει νὰ κοινοποιηθῇ 10 τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς λήξεως, ἀπὸ τῆς ἑπομένης δὲ ταύτης ἄρχονται αἱ κατὰ τὸ παρὸν ὑποχρεώσεις τοῦ μισθωτοῦ.

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 δικαίωμα παρατάσεως ἐπὶ ὑπομισθώσει κέκτηται ὅ τε μισθωτής, ἐφ' ὅσον ποιεῖται χρῆσιν τμήματος τοῦ μισθίου καὶ μόνον διὰ τὸ τμῆμα τοῦτο, καὶ οἱ ὑπομισθωταὶ διὰ τὰ παρ' ἑκάστου ἐξ αὐτῶν χρησιμοποιούμενα τμήματα τοῦ ὅλου μισθίου ὑποχρεούμενοι ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1940 ἢ ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς μεταξὺ ἐκμισθωτοῦ καὶ μισθωτοῦ συμβάσεως, ἐφ' ὅσον αὕτη λήγει μετὰ τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1940 νὰ καταβάλλωσιν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν ἐκμισθωτὴν τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καταβλητέα μισθώματα. Τὸ ποσὸν τοῦ ἀρχικοῦ μισθωτοῦ καταβλητέον κατὰ τὰ ἄνω ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐκμισθωτοῦ συμβάσεως διὰ τὸ παρ' αὐτοῦ χρησιμοποιούμενον τυχὸν τμῆμα τοῦ μισθίου μηνιαῖον μίσθωμα, ὅπερ ἔσεται ἀνάλογον πρὸς τὸν χῶρον καὶ τὰ λοιπὰ πρόσοντα τοῦ ὅλου μισθίου, ἐν διαφωνίᾳ καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν. Τὸ σύνολον τῶν παρὰ τοῦ μισθωτοῦ καὶ τῶν ὑπομισθωτῶν καταβλητέων μισθωμάτων, δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τοῦ διὰ τὸ ὅλον μίσθιον καταβλητέου κατὰ τὸ ἄρθρον 1 μισθώματος, ὑποχρεουμένου τοῦ ἀρχικοῦ μισθωτοῦ εἰς τὴν τυχὸν ἀναγκαίαν συμπλήρωσιν μέχρι τοῦ ὁρίου τούτου.

2. Ὅτε ἀρχικὸς μισθωτὴς καὶ οἱ ὑπομισθωταὶ ὀφείλουν προσκαλούμενοι ὑπὸ τοῦ ἐκμισθωτοῦ διὰ κοινοποιήσεως, νὰ δηλώσωσι πρὸς αὐτὸν ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς τὰ στοιχεῖα ἑκάστης ὑπομισθώσεως καὶ ἰδίᾳ τὸ ποσὸν τοῦ ὑπομισθώματος, καὶ νὰ συνάψωσιν, ἐπὶ ποινῇ ἐξώσεως, νέαν σύμβασιν μισθώσεως διὰ τὸ ὑφ' ἑκάστου κατεχόμενον μέρος τοῦ μισθίου, παρέχοντες τὰς αὐτὰς ἢ ἀναλόγους ἐγγυήσεις, μίσθωμα δὲ τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καθοριζόμενον.

3. Ψευδὴς, ἐκ μέρους μισθωτῶν ἢ ὑπομισθωτῶν, δήλωσις τῶν στοιχείων τῆς ὑπομισθώσεως καὶ ἰδίᾳ τοῦ ποσοῦ τοῦ ὑπομισθώματος συνεπάγεται τὴν ἔξωσιν τοῦ ψευδῶς δηλώσαντος μισθωτοῦ ἢ ὑπομισθωτοῦ, αἰρομένης ἀπ' αὐτοῦ τῆς προστασίας τοῦ ἐνοικιοστασίου.

4. Ἐὰν κατὰ τοὺς ὅρους τῆς μισθωτικῆς συμβάσεως ὁ μισθωτὴς ἀνήγειρεν ἐν τῷ μισθίῳ χώρῳ κτίσματα, ἅτινα δὲν περιέρχονται κατὰ τὴν λῆξιν τῆς μισθώσεως εἰς τὸν ἐκμισθωτὴν, χρησιμοποιοῦνται δὲ ταῦτα νῦν ὑπὸ τοῦ ὑπομισθωτοῦ, ὁ ἀνεγείρας τὰ κτίσματα δὲν δύναται αὐτοβούλως νὰ ἀναλάβῃ τὰ ὑλικὰ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατὰ τὸ παρὸν παρατάσεως, ἀλλὰ δικαιοῦται κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα νὰ λαμβάνῃ ἐκ τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, καταβαλλομένου μισθώματος τοῦ μισθίου ὡς ἔχει ὑπὸ τοῦ χρησιμοποιοῦντος αὐτὰ ὑπομισθωτοῦ εἰς τὸν ἀρχικὸν ἐκμισθωτὴν τὸ ἓν τέταρτον μὲν ἐφόσον ἡ ἀρχικὴ συμβατικὴ μίσθωσις ἔληξε τὴν 31 Αὐγούστου 1936, τὸ ἓν πέμπτον ἐφόσον αὕτη ἔληξε τὴν 31 Αὐγούστου 1934, τὸ ἓν ἕκτον ἐφ' ὅσον αὕτη ἔληξε τὴν 31 Αὐγούστου 1932 κα' τὸ ἓν ἕβδομον ἐφόσον αὕτη ἔληξε τὴν 31 Αὐγούστου 1930 ἢ καὶ πρὸ ταύτης, παρετάθησαν δὲ αἱ ἀνωτέρω συμβατικαὶ μισθώσεις μέχρι σήμερον δυνάμει τῶν ἀλεπαλλήλων περὶ ἐνοικιοστασίου Νόμων καὶ Διαταγμάτων. Δύναται ὅμως ὁ Πρόεδρος νὰ ὁρίσῃ καὶ μείζον ποσοστὸν μέχρι συμπληρώσεως 20 ο/ο ὡς ἐτησίου μισθώματος ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἀφαιρετέων ὑλικῶν. Τὸ ποσοστὸν τοῦτο ἐκπιπτόμενον ἐκ τοῦ εἰς τὸν ἀρχικὸν ἐκμισθωτὴν καταβλητέου μισθώματος καταβάλλεται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν ὡς ἄνω δικαιούμενον.

5. Αἱ διατάξεις τῆς ἀνωτέρω παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς 31ης Αὐγούστου 1936 καταρτισθεισῶν ἀρχικῶν συμβατικῶν μισθώσεων, ληγουσῶν ὅμως μετὰ τὴν χρονολογίαν ταύτην. Ἐπὶ τούτων τὸ ὑπὸ τοῦ ὑπομισθωτοῦ καταβλητέον τῷ ἀρχικῷ ἐκμισθωτῇ ποσοστὸν καθορίζεται ἴσον ποὸς τὸ ἓν τρίτον τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καταβαλλομένου μισθώματος. Καὶ ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει δύναται ὁ Πρόεδρος νὰ αὐξήσῃ τὸ ἐν λόγῳ ποσοστὸν μέχρι συμπληρώσεως ὡς ἐτησίου μισθώματος 20 ο/ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἀφαιρετέων ὑλικῶν.

6. Ἐπὶ ὁλικῆς ἢ μερικῆς ὑπομισθώσεως καταστήματος (οὐχὶ δὲ καὶ ἐργοστασίου) μετὰ τῶν ἐπίπλων, μηχανημάτων, ἐργαλείων, σκευῶν κλπ. τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸν ὑπεκμισθωτήν, δικαιοῦται οὗτος νὰ ἀναλάβῃ ταῦτα, πλὴν ἐὰν ὁ μισθωτὴς τῶν ἀντικειμένων τούτων προσφέρεται νὰ καταβάλῃ διὰ τὴν χρῆσιν αὐτῶν ἀνάλογον κατὰ τὰς σημερινὰς οἰκονομικὰς συνθήκας μίσθωμα, κανονιζόμενον ἐν διαφωνίᾳ ὑπὸ τοῦ Προέδρου κατὰ τὴν ἐν τῷ παρόντι δοιζομένην διαδικασίαν.

7. Μισθώσεις παραταθεῖσαι βάσει τοῦ Π. Δ. τῆς 1ης Ἰουλίου 1927 «περὶ ρυθμίσεως ἐν νέᾳ τῶν μισθώσεων ἐπὶ παντὸς εἴδους ἀστικῶν ἀκινήτων» ἢ καὶ μεταγενεστέρων νόμων, πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ μισθωτοῦ διὰ δαπάνας αὐτοῦ πρὸς εἰκαζόμενην ἢ βελτίωσιν, παρατείνονται διὰ τοῦ παρόντος μόνον, ἐφ' ὅσον καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ μίσθωμα ἀνάλογον πρὸς τὴν σημερινὴν θέσιν, μορφὴν καὶ χρῆσιν τοῦ ἀκινήτου, ὅπερ ἐν διαφωνίᾳ ἐκμισθωτοῦ καὶ μισθωτοῦ καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ νόμου ΒΧΗ'.

Ἄρθρον 5.

1. Θανόντος τοῦ μισθωτοῦ ἢ τοῦ ὑπομισθωτοῦ, τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 δικαίωμα παρατάσεως δύνανται νὰ ἀσκήσωσιν ὁ σύζυγος καὶ οἱ κατιόντες αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον οὗτοι συνεχίζουσι τὸ ἐπάγγελμα, τὴν τέχνην ἢ τὴν ἐπιχείρησιν, δι' ἣν ἐχρησιμοποιεῖτο τὸ μίσθιον ὑπὸ τοῦ θανόντος.

2. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς εἰδικοὺς διαδόχους τῶν ἀνηλίκων τέκνων τοῦ μισθωτοῦ ἢ τοῦ ὑπομισθωτοῦ, ἐφόσον εἰς αὐτοὺς διὰ συμβάσεως μετὰ τῶν ἀνηλίκων μετεβιβάσθη ἡ συνέχισις τοῦ ἐπαγγέλματος, τῆς τέχνης ἢ τῆς ἐπιχειρήσεως, δι' ἣν ἐχρησιμοποιεῖτο τὸ μίσθιον.

Ἄρθρον 6.

1. Ἐπὶ ἐμπορικῆς Ἑταιρείας διαλυθείσης πρὸ τῆς 20 Αὐγούστου 1936 τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος δικαίωμα παρατάσεως παρέχεται εἰς τὸν συνεταῖρον ἢ τοὺς συνεταίρους, ὑπὲρ ὧν ἐγένετο ἡ τοῦ ἐνοικιοστασίου παράτασις, δυνάμει τῶν διατάξεων τῶν πρὸ τοῦ Διατάγματος τῆς 20)20-8-36 περὶ ἐνοικιοστασίου Νόμων καὶ Διαταγμάτων (ἄρθρ. 18 παράγρ. 3 τοῦ Νόμου 5794/1933 κλπ.).

2. Ἐπὶ ἐμπορικῆς Ἑταιρείας διαλυθείσης ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Διατάγματος τῆς 20)20-8-1936 καὶ ἐφεξῆς ἢ διαλυομένης μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἰσχύουσι τὰ ἑξῆς :

α) Ἐὰν ἡ Ἑταιρεία λυθῇ ἕνεκα θανάτου τινὸς ἢ τινῶν τῶν συνεταίρων τὸ δικαίωμα παρατάσεως παρέχεται ὑπὲρ τῶν ἐπιζώντων συνεταίρων καὶ τῶν κληρονόμων τοῦ ἀποβιώσαντος, δικαιουμένων πάντων νὰ συνεχίσουν τὴν ἑταιρικὴν ἐπιχείρησιν μέχρι τῆς 30 Σ)βρίου 1941.

β) Ἐὰν ἡ ἑταιρεία λυθῇ διὰ μονομεροῦς καταγγελίας ἑνὸς ἢ πλειόνων τῶν συνεταίρων, τὸ δικαίωμα παρατάσεως παρέχεται εἰς τοὺς καταγγείλαντας, ἐὰν οἱ λοιποὶ συνεταῖροι κατέστησαν ἀδύνατον τὴν συνέχισιν τῆς Ἑταιρείας, εἰς τούτους δὲ ἐὰν οἱ καταγγείλαντες προῆλθον εἰς τὴν μονομερῆ διάλυσιν ἀδικαιολογήτως ἢ δολίως ἢ ἀκαίρως.

γ) Ἐὰν ἡ διάλυσις ἐπέλθῃ λόγῳ ἀπωλείας τῆς ἱκανότητος πρὸς διαχείρισιν τῆς περιουσίας τινὸς τῶν συνεταίρων, τὸ δικαίωμα παρατάσεως παρέχεται εἰς τοὺς λοιποὺς συνεταίρους.

δ) Λυομένης τῆς Ἑταιρείας διὰ κοινῆς συμφωνίας τῶν ἑτέρων, ἰσχύουν τὰ μεταξὺ των συμφωνηθέντα, ἐν ἐλλείψει δὲ κοινῆς συμφωνίας περὶ τοῦ προσώπου, ὑπὲρ οὗ παρέχεται ἡ τοῦ ἐνοικιοστασίου προστασία προτιμᾶται κατὰ σειράν: 1) ὁ μισθώσας τὸ ἀκίνητον διὰ τὸν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς Ἑταιρείας χρόνον ἑταῖρος, 2) ὁ ἰδιοκτήτης ἑταῖρος, 3) ὁ ἀρχικὰς μισθωτής, 4) ὁ ἔχων τὴν μείζονα ἑταιρικὴν μερίδα, καὶ ἐπὶ ἴσων μεριδίων ἀποφασίζει ὁ Πρόεδρος λαμβάνων ὑπ' ὄψει τὸ σύνολον ἐν ἑκάστῃ εἰδικῇ περιπτώσει πραγματικῶν περιστατικῶν.

ε) Ἐπὶ πάσης ἄλλης περιπτώσεως λύσεως τῆς Ἑταιρείας εἰς οὐδένα τῶν συνεταίρων παρέχεται τὸ δικαίωμα παρατάσεως, τὸ δὲ μίσθιον παραδίδεται εἰς τὸν ἐκμισθωτήν.

3. Ἐπὶ βιομηχανικῶν ἢ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων μετατρεπομένων εἰς Ἀνωνύμους Ἑταιρείας ἢ συγχωνευομένων εἰς ταιαύτας ἐχούσας ἀντικείμενον τὴν αὐτὴν ἐπιχείρησιν, παρατείνεται ἡ μίσθωσις ὑπὲρ τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ δυνάμει τοῦ παρόντος καταβλητέου μισθώματος καὶ ἐπὶ πλέον 20 ο)ο.

Ἄρθρον 7.

Τὸ δικαίωμα τῆς παρατάσεως ἀργεῖ: 1ον) ἐπὶ μισθώσεων, ἐν αἷς ὁ μισθωτὴς εἶναι ἀλλοδαπὸν δημόσιον, δῆμοι, κοινότητες, ὁμόρρυθμοι ἀνώνυμοι ἢ ἑτερόρρυθμοι ἑταιρεῖαι ἐν γένει ἔχουσαι κεφάλαιον μετὰ τῶν ἀποθεματικῶν 5.000.000 δραχμῶν καὶ ἄνω, πρὸς δὲ τὰ χρηματιστήρια παντὸς εἴδους καὶ αἱ πάσης φύσεως ἀλλοδαπαὶ ἑταιρεῖαι ἐργαζόμεναι ἐν Ἑλλάδι ὑφ' οἱανδήποτε μορφήν, εἴτε δι' ὑποκαταστημάτων, εἴτε διὰ πρακτόρων, ἢ ἀντιπροσώπων ὁσονδήποτε καὶ ἂν ἔχωσι ἢ διαθέτωσιν ἐν Ἑλλάδι κεφάλαιον. Ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφίου τούτου δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ ἑταιρειῶν διατηρουσῶν ἐν τῷ μισθίῳ φαρμακεῖον, 2ον) ἐπὶ μισθώσεων, καθ' ἃς οἱ μισθωταὶ εἶναι ὑπήκοοι κρατῶν, ἐν οἷς καὶ οἱ Ἕλληνες ἀποκλείονται τῆς προστασίας τοῦ τυχὸν ὑπάρχοντος ἐνοικιοστασίου. Τῆς διατάξεως ταύτης ἐξαιροῦνται α) οἱ πρόσφυγες ὑπήκοοι ξένων κρατῶν, Ἕλληνες ἢ μὴ τὸ γένος, β) αἱ Ἑλληνίδες τὸ γένος αἱ ἀποβαλοῦσαι τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν συνεπείᾳ γάμου των μετ' ἀλλοδαποῦ ὑπηκόου, ἐφ' ὅσον διατελοῦσιν ἐν χηρείᾳ θανόντος τοῦ ἀλλοδαποῦ συζύγου των, δὲν ἔχουσι δὲ ἄρρενα τέκνα, γ) τὰ ἀλλοδαπὰ θεραπευτήρια τὰ λειτουργοῦντα ἐν Ἑλλάδι. 3ον) Ἐπὶ μισθώσεων, ἐν αἷς μισθωτὴς εἶναι ὁ τέως ἰδιοκτήτης τοῦ μισθίου, ὅστις εἰς τὸ συμβόλαιον τῆς ἐκποιήσεως, ἢ δι' ἰδιαιτέρου ἐγγράφου ἀνέλαβεν ἢ ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν πρὸς ὃν ἡ ἐκποίησις τὸ ῥηθὲν ἀκίνητον ἐντὸς ὡρισμένου χρόνου, καθ' ὃν συνεφωνήθη νὰ παραμείνῃ ὡς μισθωτής. 4ον) Ἐπὶ μισθώσεων καφεζυθεστιατορίων, ξενοδοχείων καὶ τῶν ἐν γένει κτήσεων τῶν γραμμῶν τῆς Ἑταιρείας ΣΠΑΠ ἢ τῶν ἀνηκουσῶν τῷ Δημοσίῳ ὡς καὶ ἐπὶ πάσης κτήσεως τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, χρησιμευούσης πρὸς οἱανδήποτε ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ ἤτοι ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τοῦ ἄρθρου 12 τῆς διὰ τοῦ νόμου 2978 κυρωθείσης συμβάσεως καὶ τοῦ ἄρθρου 20 τῆς διὰ τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 21 Ὀκτωβρίου 1913 κυρωθείσης νεωτέρας τοιαύτης ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 15 Ὀκτωβρίου 1923 Ν. Διατάγματος. 5ον) Ἐπὶ μισθίων ἀνηκόντων εἰς ἀρχαιολογικὰς Σχολὰς ἡμεδαπὰς ἢ ξένας, ἐφ' ὅσον ταῦτα ἀναγκαιοῦσι πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ σκοποῦ αὐτῶν. 6ον) Ἐὰν ὁ μισθωτὴς ἐπὶ τρεῖς τοὐλάχιστον συνεχεῖς μῆνας πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἢ μετ' αὐτὴν δὲν ἐχρησιμοποίησεν ἢ δὲν χρησιμοποιήσῃ τὸ μίσθιον. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐπὶ μήπω ληξασῶν μισθώσεων, ἐὰν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐπὶ τρίμηνον ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς μισθώσεως δὲν χρησιμοποιηθῇ τὸ μίσθιον. Ἡ διάταξις τοῦ παρόντος ἀριθμοῦ ἰσχύει καὶ ὡς πρὸς τὸ μὴ χρησιμοποιηθὲν τμῆμα ἢ μέρος τοῦ μισθίου, ἐπὶ τὸν ὡς ἄνω χρόνον, ἐφ' ὅσον τοῦτο δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ αὐτοτελῶς. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ μειοῦται τὸ μίσθωμα ἀναλόγως τοῦ ἀποδιδομένου τῷ ἰδιοκτήτῃ χώρου. 7ον) Ἐὰν ὁ μισθωτὴς ὑπεχρεώθη ἢ ὑποχρεωθῇ διὰ τελεσιδίκου ἀποφάσεως πρὸ ἢ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος εἰς πληρωμὴν ἀποζημιώσεως, διὰ φθορὰς ἢ βλάβας ἐπενεχθείσας παρ' αὐτοῦ ἐν τῷ μισθίῳ πέραν τῆς συνήθους χρήσεως, ἀρνεῖται δὲ ὁ μισθωτὴς τὴν πληρωμὴν τῆς τοιαύτης ἀποζημιώσεως εἰς τὸν ἰδιοκτήτην. Ἡ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἢ ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως καταβολὴ αὐτῶν συνεπάγεται τὴν ἀπόσβεσιν τοῦ λόγου τῆς ἄρσεως. 8ον) Ἐὰν ὁ μισθωτὴς εἶναι τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον. 9ον) Ἐπὶ ἀσκεπῶν κοινοχρήστων χώρων τῆς πόλεως Ἀθηνῶν ἐκμισθωθέντων ὑπὸ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων. 10ον) Ἐπὶ μισθίων, ἅτινα πρόκειται νὰ κατεδαφισθῶσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀμέσως λόγῳ ρυμοτομίας πρὸς ἐκτέλεσιν σχεδίου πόλεως. 11ον) Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως τοῦ μισθωτοῦ, ὁπότε ὁ σύνδικος ὑποχρεοῦται ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως νὰ παραδώσῃ τὸ μίσθιον εἰς τὸν ἐκμισθωτήν. 12ον) Ἐὰν ὁ μισθωτὴς ἀσκῇ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει τὴν αὐτὴν ἐπιχείρησιν ἢ ἐμπορίαν εἰς δύο μίσθια τελοῦντα ὑπὸ ἐνοικιοστάσιον καὶ ἀνήκοντα εἰς τὸν αὐτὸν ἰδιοκτήτην, τὸ δικαίωμα παρατάσεως ἀργεῖ διὰ τὸ ἐν τούτων κατ' ἐπιλογὴν τοῦ μισθωτοῦ δηλουμένην ἐγγράφως πρὸς τὸν ἐκμισθωτὴν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀφ' ἧς προσκληθῇ ὑπὸ τούτου. 13ον) Ἐφ' οἱουδήποτε εἴδους μισθώσεων χώρων μετὰ τῶν ἐν αὐτοῖς καταστημάτων περιλαμβανομένων εἰς τὴν χερσαίαν ἢ θαλασσίαν ζώνην τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Θεσσαλονίκης. 14ον)' Ἐπὶ μισθώσεων καταστημάτων λειτουργούντων ἐντὸς τοῦ κυρίου καταστήματος τῆς ἰδιοκτησίας στρατιωτικῶν λεσχῶν ἐκμεμισθωμένων ὑπὸ τῶν λεσχῶν τούτων.

15ον) Ἐπὶ μισθώσεων καταστημάτων ἢ οἱωνδήποτε ἄλλων κτήσεων τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Ἀθηνῶν—Κηφισσίας, τῆς ἀνηκούσης πρότερον εἰς τὴν Ἑταιρείαν τῶν Σιδηροδρόμων Ἀττικῆς καὶ ἤδη εἰς τὴν Ἠλεκτρικὴν Ἑταιρείαν Μεταφορῶν Α. Ε. 16ον) Ἐπὶ μισθώσεων καταστημάτων εὑρισκομένων εἰς τοὺς ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωθέντας δυνάμει τοῦ Α. Ν. 1549)1939 ὑπὲρ τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου χώρους, ἅτινα περιέλθῃ ἡ κυριότης τούτων εἰς τὸ Βασιλικὸν Θέατρο 17ον) Ἐπὶ μισθώσεων καταστημάτων ἐκμεμισθωμένων παρὰ τῶν Μητροπολιτικῶν Ναῶν καὶ ὠκοδομημένων ἐπὶ τῆς π ριβαλλούσης τοὺς Ναοὺς περιοχῆς, ἐφ' ὅσον διὰ προηγουμένης ἐγγράφου βεβαιώσεως τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς, προορίζεται ὁ χῶρος τούτων, ἀπαλλασσόμενος τῶν καταστημάτων, ν' ἀφεθῇ ἐλεύθερος πρὸς ἐξωραϊσμὸν τῆς πόλεως. Ὁ οὕτω ἀπαλλασσόμενος χῶρος δὲν δύναται νὰ ἐκμισθωθῇ ἐφεξῆς δι' οἱανδήποτε χρῆσιν. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τὴν ἀποζημίωσιν τῶν μισθωτῶν, αἱ περὶ ἰδιοχρήσεως διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος. 18ον) Ἐπὶ μισθώσεων καταστημάτων ἀνηκόντων εἰς Σχολικὰ Ταμεῖα. 19ον) Ἐπὶ μισθώσεων καφφενείων, κυλικείων καὶ γενικῶς ἐπὶ οἱασθήποτε φύσεως μισθίων ὁπωσδήποτε ἀνηκόντων εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων καὶ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ὀργάνωσιν Νεολαίας, ἢ ἐκμεμισθωμένων παρὰ τούτων.

Ἄρθρον 8.

Διὰ τῆς ἐκουσίας ἢ ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως τοῦ μισθίου δὲν λύεται ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος παρατεινομένη μίσθωσις, ἐπὶ δὲ τῶν μήπω ληξασῶν ἔτι συμβάσεων ἀτονεῖ πᾶσα ἀντίθετος ρήτρα, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ τὸ ἐνοικιοστάσιον.

Ἄρθρον 9.

1. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος δικαίωμα ἀργεῖ ἐπίσης ἐὰν ὁ ἐκμισθωτής, ὢν κύριος τοῦ μισθίου πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος προτίθεται νὰ ποιήσηται ἰδίαν χρῆσιν αὐτοῦ πρὸς ἐνάσκησιν τοῦ ἀσκουμένου ἤδη ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ἐπαγγέλματος ἐν γένει, βιομηχανίας, ἐπιχειρήσεως ἢ τέχνης ἢ πρὸς ἀπαραίτητον ἐπέκτασιν αὐτῶν ἢ ἐξυπηρέτησιν πληρεστέρας καὶ σκοπιμωτέρας λειτουργίας αὐτῶν ὑπὸ τὸν ὅρον προηγουμένης καταβολῆς εἰς τὸν μισθωτὴν ἀποζημιώσεως ἴσης πρὸς τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καταβλητέον μίσθωμα, α') τεσσάρων μὲν μηνῶν προκειμένου περὶ μισθώσεων τῶν ὁποίων ἡ ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς αὐτῶν καταρτίσεως μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 1940 χρονικὴ διάρκεια συμπληροῖ διετίαν τοὐλάχιστον, β') ὀκτὼ μηνῶν ἐπὶ μισθώσεων τῶν ὁποίων ἡ ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς αὐτῶν καταρτίσεως μέχρι 30 Σ)βρίου 1940 χρονικὴ διάρκεια συμπληροῖ δεκαετίαν τοὐλάχιστον, γ') ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἔτους προκειμένου περὶ μισθώσεων τῶν ὁποίων ἡ ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς αὐτῶν καταρτίσεως μέχρι 30 Σ)βρίου 1940 χρονικὴ διάρκεια συμπληροῖ εἰκοσαετίαν τοὐλάχιστον, δ') δύο ἐτῶν προκειμένου περὶ μισθώσεων βιομηχανικῶν ἐργοστασίων μὴ ὑπαγομένων εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ παρόντος. Προκειμένου ὅμως περὶ παντὸς εἴδους σχολείων καὶ φαρμακείων νομίμως λειτουργούντων ἡ ἀνωτέρω ἀποζημίωσις διπλασιάζεται.

2. Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἀριθμοῦ 1 ὁ μὲν ἐκμισθωτὴς ὑποχρεοῦται ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος κοινοποιήσῃ πρὸς τὸν μισθωτὴν δήλωσιν περὶ ἰδιοχρήσεως καὶ συνάμα βεβαίωσιν τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, ὅτι κατετέθη παρὰ τῷ Ταμείῳ τούτῳ ἡ κατὰ τὸν ἀριθμὸν 1 ἀποζημίωσις ἀποδοτέα τῷ μισθωτῇ μετὰ τὴν ἐκκένωσιν τοῦ μισθίου, ὁ δὲ μισθωτής, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῶν ὡς ἄνω δύο ἐγγράφων καταλίπῃ καὶ παραδώσῃ τὸ μίσθιον εἰς τὸν ἐκμισθωτήν. Ἡ ὑπὲρ τοῦ μισθωτοῦ μηνιαία ὡς ἄνω προθεσμία παρατείνεται ἐπὶ ἕνα ἔτι μῆνα ἐὰν ἐν τῷ μισθίῳ ὑπάρχουν μηχαναὶ ἐγκαταστάσεις. Ἐν ἀδικαιολογήτῳ μὴ τηρήσει τῶν ἄνω προθεσμιῶν, ὁ μὲν ἐκμισθωτὴς στερεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς ἰδιοχρήσεως, ὁ δὲ μισθωτὴς ὑπόκειται εἰς ἔξωσιν ἄνευ καταβολῆς οἱασδήποτε ἀποζημιώσεως.

3. Ὁ ἰδιοκτήτης ὀφείλει προσέτι νὰ καταβάλῃ τὰς ἀναγκαίας δαπάνας μετακομίσεως, καθ' ἃς περιπτώσεις ἐμπροθέσμως παρεδόθη αὐτῷ τὸ μίσθιον, ταύτας δὲ ἐν διαφωνίᾳ κανονίζει ὁ Πρόεδρος.

4. Ἰδιοκτήτης ἀκινήτου ἐκμεμισθωμένου ἢ χρησιμεύοντος διὰ ξενοδοχεῖον ἢ οἰκοτροφεῖον (πανσιὸν) δικαιοῦται ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ μισθωτοῦ αὐτοῦ τὴν παραχώρησιν τοῦ ἀναγκαιοῦντος ἀριθμοῦ δωματίων πρὸς ἐνοίκησιν αὐτοῦ καὶ τῶν οἰκείων του ἐπὶ ἀναλόγῳ μειώσει τοῦ μισθώματος. Ἐν διαφωνίᾳ τῶν ἐνδιαφερομένων, ἀποφασίζει ὁ Πρόεδρος κατὰ τὴν ἐν τῷ παρόντι διαδικασίαν.

Ἄρθρον 10.

1. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ὑπὲρ τοῦ μισθωτοῦ δικαίωμα παρατάσεως τῆς μισθώσεως ἀργεῖ ὡσαύτως, ἐὰν ὁ ἐκμισθωτὴς προτίθεται νὰ κατεδαφίσῃ τὸ μίσθιον ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει διὰ ν' ἀνεγείρῃ οἰκοδομὴν διπλασίας τοὐλάχιστον χωρητικότητος, ἐὰν ἡ κατεδαφιστέα τοιαύτη εἶναι μονόροφος, ἢ ἴσης, ἐὰν ἡ κατεδαφιστέα εἶναι διώροφος. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ ἐκμισθωτὴς ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ πρὸς τὸν μισθωτὴν σχετικὴν δήλωσιν περιέχουσαν συγχρόνως καὶ ὑπεύθυνον βεβαίωσιν ἂν θέλει διαθέσῃ ἢ ὄχι ἐν τῇ νέᾳ οἰκοδομῇ χῶρον διὰ κατάστημα καὶ ποῖαι αἱ διαστάσεις καὶ ἡ θέσις τῶν καταστημάτων τούτων.

2. Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ, ἐὰν ὁ μισθωτὴς κατέχῃ τμῆμα τοῦ μισθίου ὅπερ δὲν πρόκειται νὰ κατεδαφισθῇ δύναται οὗτος νὰ παραμείνῃ ἐν αὐτῷ δικαιούμενος εἰς ἀνάλογον μείωσιν τοῦ μισθώματος, ἐφ' ὅσον ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων παρακωλύεται ἡ πλήρης χρῆσις τοῦ μισθίου καὶ εἰς ἐπανόρθωσιν τῶν θετικῶν ζημιῶν, ἃς ἤθελεν ὑποστῇ, οὐχὶ ὅμως καὶ τῶν διαφυγόντων κερδῶν ἕνεκα τυχὸν μειώσεως τῶν ἐργασιῶν του.

3. Μὴ οὔσης δυνατῆς ἐν τῷ μισθίῳ παραμονῆς, ἐὰν ἐν τῇ ἐνεργηθησομένῃ νέᾳ οἰκοδομῇ πρόκειται κατὰ τὴν δήλωσιν τοῦ ἰδιοκτήτου νὰ προορισθῇ χῶρος διὰ καταστήματα, ὁ μισθωτὴς δικαιοῦται ν' ἀξιώσῃ τὴν εἰς ἓν ἢ τμῆμα ἑνὸς ἢ πλείονα ἐξ αὐτῶν ἀναλόγου ἐν συνόλῳ χώρου πρὸς τὸ πρὸ τῆς κατεδαφίσεως μίσθιον κατάστημα ἐπανεγκατάστασιν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐπὶ μισθώματι κανονιζομένῳ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπανεγκαταστάσεως μισθωτικῶν συνθηκῶν. Ἐν διαφωνίᾳ περὶ τοῦ χώρου ἔνθα θὰ γίνῃ ἡ ἐπανεγκατάστασις καὶ περὶ τοῦ μισθώματος ἀποφαίνεται ὁ Πρόεδρος.

Ἐπὶ τούτῳ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς κατὰ τὸν ἀριθμὸν 1 δηλώσεως τοῦ ἰδιοκτήτου ὀφείλει ὁ μισθωτὴς νὰ κοινοποιήσῃ τούτῳ ἀπαντητικὴν δήλωσιν, ἂν ἐπιθυμῇ ἢ ὄχι τὴν ὑπὸ τοὺς ἄνω ὅρους ἐπανεγκατάστασιν, ἐντὸς μηνὸς δὲ ἀφ' ἧς μετὰ τοῦτο ἰδιοκτήτης κοινοποιήσῃ αὐτῷ βεβαίωσιν τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων περὶ καταθέσεως τοῦ κατὰ τοὺς ἀριθμοὺς 5 καὶ 6 καταθετέου ποσοῦ ἀποζημιώσεως, ὀφείλει νὰ ἐκκενώσῃ τὸ μίσθιον. Ἡ μηνιαία αὕτη προθεσμία, πρὸς ἐκκένωσιν ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ τοῦ μισθίου δύναται νὰ παραταθῇ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἐπὶ τρεῖς τὸ πολὺ μῆνας ἐφ' ἅπαξ ἢ τμηματικῶς.

4. Ἡ ἐπανεγκατάστασις γίνεται εὐθὺς ὡς κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν ἤθελε περαιωθῇ τὸ κατάλληλον διαμέρισμα, ἐν ἀνάγκῃ δὲ διατάσσει ταύτην ὁ Πρόεδρος.

5. Ἐν περιπτώσει προσωρινῆς, κατὰ τὸν ἀριθμὸν 3, ἐκ τοῦ μισθίου ἀπομακρύνσεως τοῦ μισθωτοῦ, ὁ ἰδιοκτήτης ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ αὐτῷ ἔξοδα τῆς μετακομίσεως καὶ ἀναμετακομίσεως, κανονιζόμενα ἐν διαφωνίᾳ ὑπὸ τοῦ Προέδρου, προσφερόμενος ἅμα καὶ εἰς καταβολὴν τῷ μισθωτῇ ἀποζημιώ-

σεως ἴσης πρὸς τὸ κατὰ τὸν παρέντα γόμον κανονιζόμενον μίσθωμα δι' ὅσον χρόνον θέλει διαρκέσει ἡ ὡς ἄνω ἀναγκαστικὴ ἀπομάκρυνσις. Ἐκ τῆς ἀποζημιώσεως ταύτης ὀφείλει ὁ ἰδιοκτήτης νὰ καταθέσῃ προκαταβολικῶς εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ποσὸν ἴσον πρὸς τὰ μισθώματα τριῶν μηνῶν ἀποδοτέον τῷ μισθωτῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου ἅμα τῇ ἐκ τοῦ μισθίου ἀπομακρύνσει, τὸ δὲ τυχὸν ὑπόλοιπον θέλει συμψηφισθῇ εἰς τὰ μετὰ τὴν ἐπανεγκατάστασιν πληρωτέα ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ μισθώματα. Ἐὰν κατὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν ὀφείλωνται μισθώματα συμψηφίζονται ταῦτα εἰς τὸ καταθετέον ὡς ἄνω εἰς τὸ Τ. Π. Δ. μέρος τῆς ἀποζημιώσεως.

6. Ἐὰν ὁ μισθωτὴς δηλώσῃ ὅτι θέλει ν' ἀσκήσῃ τὸ δικαίωμα ἐπανεγκαταστάσεως, ὁ ἰδιοκτήτης ὑποχρεοῦται νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ Τ. Π. Δ. ἀποζημίωσιν ἴσην πρὸς τὸ μίσθωμα τριῶν μηνῶν ἀποδοτέα τῷ μισθωτῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου μετὰ τὴν ἐκκένωσιν τοῦ μισθίου καὶ νὰ καταβάλῃ ἐπὶ πλέον αὐτῷ τὰ ἔξοδα τῆς ἀλλαχοῦ μετακομίσεως, κανονιζόμενα ἐν διαφωνίᾳ ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

7. Ἐὰν δὲν πρόκειται κατὰ τὴν δήλωσιν τοῦ ἰδιοκτήτου νὰ διατεθῇ ἐν τῇ νέᾳ οἰκοδομῇ χῶρος διὰ καταστήματα ὁ ἰδιοκτήτης ὑποχρεοῦται νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἀποζημίωσιν ἴσην πρὸς τὸ 1)2 τῆς κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 9 ἀριθμὸς 1 καθοριζομένης τοιαύτης ἀποδοτέα τῷ μισθωτῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου μετὰ τὴν ἐκκένωσιν τοῦ μισθίου, ὁ δὲ μισθωτὴς ὑποχρεοῦται ἐπὶ ποινῇ ἐξώσεως καὶ ἀπωλείας τοῦ δικαιώματος τῆς ἀποζημιώσεως ταύτης νὰ ἐκκενώσῃ τὸ μίσθιον ἐντὸς μηνὸς ἀφ' ἧς κοινοποιηθῇ αὐτῷ βεβαίωσις τοῦ Τ. Π. Δ. ὅτι κατετέθη παρ' αὐτῷ ἡ ὡς ἄνω ἀποζημίωσις. Ἡ μηνιαία αὕτη προθεσμία, πρὸς ἐκκένωσιν ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ τοῦ μισθίου δύναται νὰ παραταθῇ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἐπὶ τρεῖς τὸ πολὺ μῆνας ἐφ' ἅπαξ ἢ τμηματικῶς.

8. Ἐὰν ὁ μισθωτὴς παραλείπῃ τὴν ἐμπρόθεσμον κατὰ τὸν ἀριθμὸν 3 ἀπαντητικὴν δήλωσιν, ἀπόλυσι τό τε δικαίωμα τῆς ἐπανεγκαταστάσεως καὶ τὸ τῆς κατὰ τοὺς ἀριθμοὺς 5, 6 καὶ 7 ἀποζημιώσεως καὶ ὑπόκειται εἰς ἔξωσιν.

Ἄρθρον 11.

Ἐπὶ κατεδαφίσεως ἑτοιμορρόπου οἰκοδομῆς κηρυσσομένης τοιαύτης ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς, εἰς οὐδεμίαν ἀποζημίωσιν οὔτε ἔξοδα μετακομίσεως ὑπόκειται ὁ ἰδιοκτήτης.

Ἄρθρον 12.

Δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 9 καὶ 10 ἐπὶ μισθίων, ἅτινα χρησιμοποιοῦνται ὡς Βιομηχανικὰ Ἐργοστάσια ἢ Τυπογραφεῖα δι' ἠλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων λειτουργοῦντα, ἐφόσον ἡ μετακίνησις τῶν μηχανικῶν καὶ ἄλλων ἐγκαταστάσεων δὲν εἶναι δυνατὴ ἀλλαχοῦ, καὶ μάλιστα ἄνευ οὐσιώδους βλάβης αὐτῶν.

Ἄρθρον 13.

1. Ἰδιοκτήτης παραλαβὼν τὸ μίσθιον κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 9 καὶ 10 καὶ 1) μὴ χρησιμοποιήσας αὐτὸ συνεχῶς ἄνευ εὐλόγου αἰτίας, δι' ὃν λόγον ἠξίωσεν, ἐφόσον πρόκειται περὶ ἰδιοχρήσεως, καθ' ὅλον τὸ μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1941 ὑπολειπόμενον ἀπὸ τῆς παραλαβῆς διάστημα ἢ 2) μὴ ἐνεργήσας τὴν κατεδάφισιν ἢ ἀποστέγασιν, ἐφόσον πρόκειται περὶ κατεδαφίσεως πρὸς ἀνοικοδόμησιν, ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκκενώσεως τοῦ μισθίου, μὴ ποιησάμενος δὲ ἔναρξιν ἀνοικοδομήσεως ἐντὸς ἑτέρων ἓξ μηνῶν, ἄνευ εὐλόγου αἰτίας, ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ τῷ μισθωτῇ χρηματικὴν ἱκανοποίησιν ἴσην πρὸς τὸ δεκαπλάσιον ταῦ ἐτησίου μισθώματος, ἐπιδικαζομένην ὑπὸ τοῦ Προέδρου κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ Νόμου ΒΧΗ'.

2. Ἰδιοκτήτης ἀθετήσας τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 10 ἀρτθ. 1 ὑπεύθυνον βεβαίωσίν του ὅτι ἤθελε διαθέσει ἢ ὄχι ἐν τῇ νέᾳ οἰκοδομῇ χῶρον διὰ καταστήματα, ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ τῷ μισθωτῇ πρὸς τῇ κατὰ τὸν ἀριθμὸν 5 ἢ τὸν ἀριθμὸν 6 ἢ τὸν ἀριθμὸν 7 τοῦ ἄρθρου 10 ἀποζημιώσει καὶ πρόσθετον ταυτην ἴσην πρὸς τὸ δεκαπλάσιον τοῦ ἐτησίου μισθώματος ἐπιδικαζομένην ὑπὸ τοῦ Προέδρου κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ Νόμου ΒΧΗ'.

Ἄρθρον 14.

Παραίτησις προηγουμένη τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀπὸ 20)20-8-36 Διατάγματος ἀπὸ τῆς προστασίας τοῦ ἐνοικιοστασίου ἢ ἄλλου προστατευτικοῦ τῶν μισθωτῶν νόμου θεωρεῖται ἀνίσχυρος διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος δικαιώματος παρατάσεως.

Ἄρθρον 15.

Συμβάσεις μισθώσεων μὴ ἀκυρωθεῖσαι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 61 παρ. 3 τοῦ κωδικοποιηθέντος νόμου 5796 «περὶ ρυθμίσεως ἐν γένει τῶν μισθώσεων ἐπὶ παντὸς εἴδους ἀστικῶν ἀκινήτων», ὡς καὶ συμβάσεις μισθώσεων, αἵτινες δὲν θὰ συνηθῶσι νὰ ἐκτελεσθῶσι λόγῳ τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος παρεχομένου δικαιώματος παρατάσεως, διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ διὰ τὸν κατὰ τὴν σύμβασιν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς μισθώσεως καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους ταύτης, ἐφ' ὅσον ὁ μισθωτὴς δὲν παραιτεῖται τῶν ἐκ τῆς μισθώσεως δικαιωμάτων του.

Ἄρθρον 16.

1. Πᾶς μισθωτὴς ἢ ὑπομισθωτὴς παραμείνας ἐν τῇ χρήσει τοῦ μισθίου δυνάμει τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 παρατάσεως ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἀντιτίμου τοῦ δημοτικοῦ ὕδατος, τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 5 καὶ 40 τοῦ νόμου 2435 προσθέτου φόρου ὑπὲρ τοῦ Δήμου, ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων ἐξ οἰκοδομῶν ὡς καὶ τῆς δαπάνης ἐκκενώσεως τῶν βόθρων.

2. Ἐπὶ πλειόνων ὀρόφων αἱ δαπάναι αὗται μερίζονται κατ' ὄροφον, ἀναλόγως τοῦ δι' ἕκαστον ὄροφον καταβαλλομένου ἐν συνόλῳ μισθώματος, μεταξὺ δὲ πλειόνων μισθωτῶν ἐν τῷ αὐτῷ ὀρόφῳ ἐπίσης ἀναλόγως τοῦ ὑφ' ἑκάστου καταβαλλομένου μισθώματος ἀνεξαρτήτως τοῦ εἴδους τῆς χρήσεως ἑκάστου ὀρόφου ἢ διαμερίσματος. Ἐὰν μέρος τοῦ μισθίου κατέχηται ὑπὸ τοῦ ἀρχικοῦ ἐκμισθωτοῦ συμμετέχει καὶ οὗτος τῶν δαπανῶν ἀναλόγως πρὸς τὸ βεβαιωθὲν ὑπὸ τῆς οἰκονομικῆς ἐφορείας τεκμαρτὸν μίσθωμα τοῦ κατεχομένου ὑπ' αὐτοῦ χώρου.

3. Ἐν ἀρνήσει ἢ δυστροπίᾳ τινὸς τῶν μισθωτῶν ἢ ὑπομισθωτῶν νὰ καταβάλῃ τινὰς τῶν κατὰ τοὺς ἀριθμοὺς 1 καὶ 2 βαρυνουσῶν αὐτοὺς δαπανῶν ἢ ἐν ἀμφισβητήσει τοῦ καταβλητέου ποσοῦ, ἀποφαίνεται ὁ Πρόεδρος, τῇ αἰτήσει παντὸς ἐνδιαφερομένου.

4. Τὸν ἀσκήσαντα τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 δικαίωμα παρατάσεως μισθωτὴν ἢ ἐκμισθωτὴν βαρύνει ἐπίσης ἡ δαπάνη πάσης ζητουμένης παρ' αὐτοῦ ἐπισκευῆς ἐν τῷ μισθίῳ, ἧς τὴν ἐνέργειαν ἤθελεν ἐγκρίνει ὁ ἀρχικὸς ἐκμισθωτὴς ὡς ἐπίσης καὶ πᾶν ἐπὶ πλέον ποσὸν ἀσφαλίστρων κατὰ πυρός, ὅπερ ἤθελεν ἀναγκασθῇ οὗτος νὰ καταβάλῃ λόγῳ ἐκθέσεως τοῦ ἀκινήτου εἰς μείζονας κινδύνους συνεπείᾳ πράξεων τοῦ μισθωτοῦ παρὰ τοὺς ὅρους τῆς συμβάσεως.

Ἄρθρον 17.

1. Ὡς ἰδιοκτήτης ἐν τῷ παρόντι νοεῖται οὐ μόνον ὁ κύριος τοῦ ὅλου ἀκινήτου, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐξ ἀδιαιρέτου συγκύριος, ὁ ἔχων τὴν διὰ δημοσίου ἐγγράφου συναίνεσιν τῶν συγκυρίων· ἐπὶ διαιρέσεως δὲ ἀπὸ τῆς κυριότητος ὁ ἔχων τὴν ἐπικαρπίαν, χρῆσιν, οἴκησιν, ἢ ἐπιφάνειαν.

2. Διὰ τῶν λέξεων «ἐκμισθωτὴς» ἢ «μισθωτὴς» νοοῦνται καὶ ὁ ὑπεκμισθωτὴς ἢ ὑπομισθωτής, ὅπου εἰδικῶς δὲν διαστέλλονται.

Ἄρθρον 18.

Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ μισθώσεων γραφείων, ὡς τοιαῦτα δὲ θεωροῦνται τὰ μίσθια ἔνθα

τις ἐνασκεῖ καθαρῶς ἐλευθέριον ἐπάγγελμα, οἷον παραγγελιοδόχου, μεσίτου, δημοσιογράφου, ἀρχιτέκτονος, δικηγόρου, ἰατροῦ, συμβολαιογράφου καὶ ἐπιστήμονος ἐν γένει, χωρὶς νὰ ἐπιχειρῇ συγχρόνως ἐμπορικὰς πράξεις.

Ἄρθρον 19.

Κατάστημα θεωρεῖται τὸ μίσθιον, ἔνθα ἐνασκεῖ ἐπάγγελμα πρσδίδων αὐτῷ τὴν ἰδιότητα τοῦ ἐμπόρου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου τῆς 2 Μαΐου 1835 «περὶ ἁρμοδιότητος τῶν ἐμποροδικείων» καὶ τοὺς κανόνας ἐν γένει τοῦ ἐμπορικοῦ δικαίου. Κατάστημα θεωρεῖται καὶ τὸ ξενοδοχεῖον ὕπνου, τὸ οἰκοτροφεῖον (πανσιόν, τὰ ἐκπαιδευτήρια, τὰ μίσθια τὰ ἐκμισθωθέντα ἢ χρησιμοποιούμενα πρὸς κατ' ἐπάγγελμα ὑπὸ μίσθωσιν διὰ κατοικίαν, αἱ κλινικαὶ κλπ.). Δὲν θεωροῦνται καταστήματα τὰ διὰ μικτὴν χρῆσιν χρησιμοποιούμενα ἤτοι διὰ κατοικίαν ἅμα καὶ διὰ κατάστημα ἐφ' ὅσον ὅμως ἡ κυρία καὶ προέχουσα χρησιμοποίησις αὐτῶν εἶναι διὰ κατοικίαν.

Ἄρθρον 20.

Ἐὰν ὁ μισθωτὴς διατηρῇ δύο ἢ πλείονα καταστήματα ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, εἴτε ἔχει ταῦτα ὑπομισθώσει εἴτε μή, ἡ προστασία τοῦ ἐνοικιοστασίου ἐξακολουθεῖ παρεχομένη μόνον ἐπὶ τοῦ ἑνὸς ἐκ τούτων αἱρομένης ταύτης ἀπὸ τῶν λοιπῶν, ἀφ' ὧν, ἡ ἄρσις τῆς τοιαύτης προστασίας εἶναι κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν πληρέστερον δεδικαιολογημένη.

Ἄρθρον 21.

1. Κατὰ τὰς συναφθείσας ἀπὸ 21 Ἰουνίου 1939 μέχρι τοῦδε καὶ τὰς συναφθησομένας ἐφεξῆς μισθώσεις κατοικιῶν ἢ καταστημάτων καὶ γραφείων ἐν τῇ πόλει Ἐδέσσης θεωρεῖται ἀθέμιτον μίσθωμα διά τὸ μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1941 χρονικὸν διάστημα ἐπὶ κατοικιῶν μὲν τὸ ὑπερβαῖνον πλέον τῶν 10ο)ο, ἐπὶ καταστημάτων δὲ καὶ γραφείων τὸ ὑπερβαῖνον πλέον τῶν 20ο)ο, τὸ διὰ τὸ αὐτὸ μίσθιον κατὰ τὸν μῆνα Ἰούνιον 1940 καταβαλλόμενον μίσθωμα.

2. Μισθωτὴς καταβάλλων μίσθωμα θεωρούμενον κατὰ τὰ ἄνω ὡς ἀθέμιτον δικαιοῦται ν' ἀξιώσῃ μείωσιν αὐτοῦ εἰς τὸ ὡς ἄνω θεμιτὸν ὅριον. Μέχρι καθορισμοῦ τοῦ θεμιτοῦ μισθώματος ὁ μισθωτὴς ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ συμπεφωνημένου μισθώματος, δικαιούμενος ἐν περιπτώσει μειώσεως εἰς συμψηφισμὸν τῶν ἐπὶ πλέον καταβληθέντων.

3. Ἐπὶ τούτῳ ὁ μισθωτὴς ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐν τῷ μέλλοντι ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς συνάψεως τῆς συμβάσεως, αἴτησιν πρὸς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν, ὅστις κανονίζει τὸ θεμιτὸν μίσθωμα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου ΒΧΗ'.

4. Ἐπὶ οἰκοδομῶν μὴ ἐκμεμισθωμένων κατὰ Ἰούνιον 1939 τὸ θεμιτὸν μίσθωμα κανονίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου.

5. Πᾶσα συμφωνία ἀντίθετος πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἢ καὶ παραίτησις ἀπὸ τῶν ἐκ τούτων χορηγουμένων τῷ μισθωτῇ δικαιωμάτων θεωρεῖται ἄκυρος.

Ἄρθρον 22.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1—20 τοῦ παρόντος ἔχουσιν ἰσχὺν ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ καὶ Θεσσαλονίκῃ, ὡς καὶ εἰς τὰς καινότητας, προάστεια καὶ συνοικισμοὺς τοὺς συμπεριλαμβανομένους ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν τέως Δήμων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Ἄρθρον 23.

1. Πᾶσα διαφορὰ στρεφομένη περὶ τὴν ἑρμηνείαν ἢ ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ὑπάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου, ἀκολουθοῦντος τὴν διαδικασίαν τοῦ νόμου ΒΧΗ' «περὶ ἐξώσεων δυστροπούντων μισθωτῶν» ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως καὶ τοῦ παρόντος.

2. Ἡ σύνθεσις τοῦ Ἐφετείου ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ παρόντος καὶ τοῦ Νόμου ΒΧΗ' δικῶν γίνεται διὰ τριῶν Ἐφετῶν συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Προέδρου. Αἱ δ' αἰτήσεις ἀναιρέσεως ἐκδικάζονται ὑπὸ εἰδικοῦ τμήματος τοῦ Ἀρείου Πάγου συντιθεμένου ἐκ τριῶν Ἀρεοπαγιτῶν ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου. Γενομένης δεκτῆς τῆς ἀναιρέσεως ἡ ὑπόθεσις κρατεῖται κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν παρὰ τῷ τμήματι τούτῳ.

3. Ἀποφάσεις διατάσσουσαι ἔξωσιν λόγῳ ἰδιοχρήσεως ἢ ἀνοικοδομήσεως δὲν δύνανται ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ν' ἀναστέλλωσιν ἐπὶ χρόνον μείζονα τοῦ ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας των. Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ ὡς πρὸς τὰς πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐκδοθείσας ἀποφάσεις.

4. Αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται, ἐφ' ὅσον αἱ προϋποθέσεις, ὑφ' ἃς ἐξεδόθησαν συμπίπτουν πρὸς τὰς τοῦ παρόντος νόμου, ἄλλως ἀναστέλλονται μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1941.

5. Ἐπὶ ἀγωγῆς ἐξώσεως λόγῳ μὴ ἐμπροθέσμου καταβολῆς τοῦ μισθώματος, καὶ ἂν αὕτη ἔχει συνομολογηθῇ ὡς διαλυτικὸς ὅρος τῆς μισθώσεως, ἡ ἐνώπιον τοῦ Προέδρου ἢ Εἰρηνοδίκου καταβολὴ τῶν καθυστερουμένων μισθωμάτων μετὰ τῶν ὁρισθέντων δικαστικῶν ἐξόδων ἐπάγεται κατάργησιν τῆς δίκης, ἐκτὸς ἐὰν κατ' ἐπανάληψιν ἐδείχθη δύστροπος ὁ μισθωτὴς περὶ τὴν καταβολὴν τοῦ μισθώματος, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου.

6. Τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα ἐπάγεται ἐπὶ ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων περὶ ἐξώσεως ἕνεκα τοῦ ἀνωτέρω λόγου ἡ καταβολὴ τῶν καθυστερουμένων μισθωμάτων μετὰ τῶν ἐξόδων κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος.

7. Παύει ἡ ἰσχὺς τῶν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων περὶ ἐξώσεως ἐπὶ τῶν παρατεινομένων διὰ τοῦ παρόντος μισθώσεων διὰ καθυστέρησιν μισθώματος, καὶ ἂν ἔχῃ συνομολογηθῇ ὡς διαλυτικὸς ὅρος τῆς μισθώσεως, ἡ μὴ ἐμπρόθεσμος καταβολὴ τοῦ μισθώματος, ἐὰν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καταβάλῃ εἰς τὸν ἐκμισθωτὴν ἅπαντα τὰ μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 1940 μισθώματα, τὰ ἐπιδικασθέντα δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τῆς ἐπιδοθείσης ἐπιταγῆς.

Ἄρθρον 24.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Τατοΐῳ τῇ 14 Αὐγούστου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΓΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Σ. ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, ΙΠΠ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, ΑΡ. ΑΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΛΗΣ, Χ. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ, Μ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ κράτους σφραγὶς

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Αὐγούστου 1940.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΑΓΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου